

1919. DECEMBER 15.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LVIII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

7—8. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én. * Előfizetési díj egy évre 24 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok az esedékes alap. kamat, illetőleg 20 K évi tagsági díj, valamint az 1920. évre alapító és rendes tagokra nézve egyaránt kivett 40 K pótdíj fejében kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, ezenfelül 10 K-t fizetnek.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

↔ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék. ↔

(Telefon: 37—22.)

Beköszöntő.

Több mint félévi szünetelés után jutnak az Erdészeti Lapok ismét olvasóik egy részének kezéhez, igen szerény terjedelemben, mintegy szemléltetve azokat a szűkös viszonyokat, melyekbe az ország s annak minden intézménye jutott. Reméljük, hogy ezentul, bár megszorított terjedelemben, havonként egyszer ismét megfognak jelenhetni, de egyelőre a megjelenés idejére nézve határozott időponthoz nem köthetjük magunkat.

Az Erdészeti Lapok utoljára f. évi márczius havában jelentek meg. Ekkor az Országos Erdészeti Egyesület mint kiadótulajdonos az u. n. tanácskormány által feloszlattatván, ezzel természetesen az Erdészeti Lapok is megszűntek. Amidőn pedig augusztus hó elején a kommunisztikus kormányzat szomorú korszaka véget ért, a román megszállás, a postai forgalom hiányossága, a papirhiány s végül az anyagi eszközök fogyatékosága voltak akadályai annak, hogy lapunk ismét rendszeresen megjelenjen. Ezen akadályok közül az első kettő részlegesen megszűnt s mi sietünk jelen számunkkal ismét életjelt adni, kénytelenek vagyunk azonban tisztelt

olvasóink figyelmét felhívni arra a körülményre, hogy úgy a papirhiány, mint a nyomdai előállítás költségeinek óriási emelkedése a lap rendes terjedelemben való megjelenésének még mindig s előreláthatóan még hosszabb ideig korlátokat szab s arra kényszerít, hogy az Országos Erdészeti Egyesület valamennyi tagjához és az Erdészeti Lapok előfizetőihez azzal a kérelemmel forduljunk, hogy **a hátralékos alapítványi kamatokat, tagdíjakat és előfizetési díjakat sürgősen küldjék be.**

Az Erdészeti Lapok **előfizetési díja az 1920. évben:**

<i>egész évre</i>	--- --- --- --- ---	80 K,
<i>fél</i>	<i>„</i> --- --- --- --- ---	40 K.

Az Országos Erdészeti Egyesület t. alapító és rendes tagjai pedig felkéretnek, hogy a rendes (20 K.) tagdíjon, illetőleg az alapítványi kamaton felül 40 K pótdíjat sziveskedjenek beküldeni. Készpénz-alapítók csupán a 40 K pótdíjat fizetik, kivéve a 200 K-ás régi alapítókat, akik ezenfelül az eddig is fizetett 10 K lapdíjat is fizetik.

A rendes viszonyok beálltáig az Országos Erdészeti Egyesület kénytelen t. tagjaira ily átmeneti terheket róni, melyek nélkül az *Erdészeti Lapokat be kellene szüntetni.*

Bizalommal számítunk arra, hogy az Országos Erdészeti Egyesület t. tagjai és lapunk t. előfizetői a szükségesség legszűkebb határai közé szorított áldozatot a jobb jövőbe vetett hittel a mai súlyos viszonyok között is meg fogják hozni, mert az immár 58 éves lapra és 53 éve fenálló Országos Erdészeti Egyesületre sohasem volt akkora szükség, mint a közelebbi jövőben, amidőn az ország erdeire igen nagy feladatok várnak s azok hasznosítása és gondos ápolása, termőerőben való emelése egyaránt elsőrendű érdek lesz!

Az Erdészeti Lapok szerkesztősége.

Horváth Sándor.

Horváth Sándor helyettes államtitkár, az Országos Erdészeti Egyesület alelnöke f. é. márczius havában a magyar erdészet élén betöltött állásáról nyugalomba vonult. Amidőn lapunk legutolsó, márcziusi számát lezártuk, erről az eseményről értesítést még nem kaptunk volt s így róla csak most, nagy késsedelemmel adhatunk hirt. A magyar erdészet s annak művelői őszinte sajnálattal látják Horváth Sándort az állami erdőfelügyelet vezető állásából visszalépni, amellyel járó sulyos feladatoknak ő nehéz viszonyok között fáradhatlan munkabírással, puritán lelkének teljes odaadásával és nagy tudásának a haza és közjó érdekében való latbavetésével felelt meg. Határozott egyéniségében tiszteljük a nyílt, egyeneslelkű embert, szeretjük a szakmájának és szaktársainak igaz jóakaróját és becsüljük a tiszta jellemű, önzetlen hazafit. Működése a magyar erdészet feléledésének és fejlődésének klasszikus korszakára esik s ebben ő majdnem minden téren igen korán irányító befolyást gyakorolt már addig is, amig 1904-ben, Soltz Gyula távozásával a vezérletet is átvette. Működésének, életeredményeinek kellő méltatására nem a mai nyugtalan idők valók, de sokkal közvetlenebb szemlélői is voltunk azoknak, semhogy reájuk most részletesebben ki kellene térnünk; az 1905-ig terjedő időre méltatta Horváth Sándor érdemeit az Erdészet Lapok 1905. évi I. füzeté; az azóta eltelt években különösen az állami kezelés alatt álló birtokok fatermésének jó értékesítése körül szerzett — sokszor a birtokosok akarata ellenére is — eléggé meg nem becsülhető érdemeket, szolgálatának utolsó éveit pedig majdnem teljesen egy új egyseges erdőtörvény előkészítésére fordította, melyben gazdag tudásának, egy emberöltő alatt az erdészeti közigazgatás

körül szerzett bőséges tapasztalatainak egész tárházát igyekezett érvényesíteni. Sajnos, hogy ez a törvénytervezet nyilvánosságra nem került és a világháború és fájdalmas következményei miatt Horváth Sándornak nem adatott meg, hogy hivatalos működését ennek a törvénytervezetnek tető alá való juttatásával fejezze be.

A magyar erdészet fájdalommal látja őt megválni hivatalos működési teréről, de reméli, hogy a Gondviselés fenntartotta még Horváth Sándornak, kit mindnyájunk becsülése és szeretete kísér a nyugalomba, hogy a ma önhibáján kívül megcsonkított hazai erdőgazdaság újra-éledését lássa!

Visszapillantás.

A közelmúlt, melylyel egykoron a magyar történet legszomorubb fejezete foglalkozik, a magyar erdőgazdaságban és annak intézményeiben is mély nyomokat hagyott. Ma ugyan már felfelcsillan ismét a jobb jövő reménysugara, de még nem tekinthetünk távolról sem oly megállapodott viszonyokra, s még sokkal sajnóbbak a vesztett háború s annak szörnyű kísérő jelenségei által ütött sebek, semhogy már eljött volna az időpontja annak, hogy a történetíró nyugodt tárgyilagosságával foglalhatnók össze az elmúlt év eseményeit, gazdasági hatásukat és következményeiket.

Ez a jövő feladata, amelyet az Országos Erdészeti Egyesület választmánya külön bizottságra bízott. Most arra kell szoritkozunk, hogy rövidesen ismertessük az eseményeket attól az időponttól, amikor, f. évi márczius hó végével, a proletárdiktatura kicsavarta a tollat kezünkől.

Márczius hó 31-én az Országos Erdészeti Egyesülethez érkezett a földmivelésügyi „népbiztosság“ negyedivnyi néhány sorból álló rendelete, amely az egyesületet felosztatja s egyben utasítja, hogy helyiségeit a „közalkalmazottak“ erdészeti szak-

csoportjának adja át, amely akkor már kényszerüsből megalakult volt.

Hevesi Ákos helyettes népbiztosnak ez a lakonikus rendelete tehát *félbeszakította* az Országos Erdészeti Egyesületnek több mint félszázados működését — mert hogy végleg megszüntette volna, azt legalább tagjai sorából — bizonyára senki sem hitte komolyan. A feloszlásnak egyébként kifejezésre sehol sem jutott oka nyilvánvalóan az volt, hogy az egyesület munkaadókat (erdőbirtokosokat) is számlál tagjai között, ily egyesüléseket pedig az u. n. tanácsköztársaság nem tűrt meg, ezeket le kellett minden áron rombolni.

A szomorú tény mellett még örvideni kellett a rendelkezés ama részének, mely az egyesületi helyiségeket a közalkalmazottak erdészeti csoportjának adta át, ami alapos reményt nyújtott arra, hogy azok s a bennük lévő könyvtár és butorzat egyéb igénylésektől és a széthordástól mentes marad. S tényleg az erdészeti csoportnak sikerült is együtt-tartani és megvédeni az Országos Erdészeti Egyesület tulajdonát, bár ismételten történtek kísérletek a helyiségek elbitorlására s a butorzat stb. is más bolsevista szervezetek által leltárba vétetett.

Az egyesület vagyona iránt különösképen egyéb hatósági intézkedés nem történt. Erre nézve tehát oly függő állapot keletkezett, mely hosszabb ideig fenntartható nem volt s folyton a teljes elkobzás és elfecsérlés veszedelmével fenyegetett.

Elnökségünk tagjai közül abban az időben Tallián Béla báró elnököt a proletárdiktatura csakhamar fogságba vetette, az alelnököket távollét és betegség gátolta abban, hogy e nehéz és felelősségteljes kérdés megoldásában közvetlenül közreműködjenek. Így hát csupán a választmánynak hozzáférhető tagjai jöttek április hó 28-án össze s abból indulva ki, hogy az egyesület vagyonát gazdátlanul hagyni nem lehet s annak megóvására az adott viszonyok között lehetségesnek mutakozó módot nem szabad felhasználatlanul hagyni, egyhangulag elhatározták, hogy az egyesületi vagyont *megőrzés és rendeltetésszerű kezelés* végett ugyanannak az erdészeti szakcsoportnak adja át, amely helyiségeit használja. Az átadás május hó folyamán meg is történt s augusztus hóban, a midőn a proletárdiktatura lidércznyomása alól az ország felszabadult,

meg volt az az elégtételünk, hogy az egyesület vagyonát minden tartozékával együtt sértetlenül és hiány nélkül visszavehettük

Vidéken a helyi direktóriumok erőszakossága eleinte a vezető erdőtiszteket több helyen elmozdította állásukból és a fővárosból raj módjára szétküldött „termelőbiztosok“ veszélyeztették erdőgazdaságunkat. Már ugyanis megfogyott termelésünk további bomlasztásánál egyebet azonban nem értek el. Belátták ezt később a népbiztosok is, és a helyi nagyságok tulkapásai által elmozdított erdőtisztek ismét visszahelyeztettek.

Nagy jelentőséggel bírt a nagyobb mérvű erőszakosságok és bomlasztó hatások elhárítása tekintetében az a körülmény, hogy az államerdészeti tisztikar szilárd összetartással helyén maradt s a szétrebbentés veszélyét mindvégig elkerülte. Így történt, hogy a „tanácskormány“ néhány oly rendeletet is adott ki, amely az erdő konzerválását célozta és pl. Budapest erdeinek megmentésére erélyes katonai rendszabályokhoz is nyult, amidőn a fővárosi proletárok (és apró spekulánsok) a főváros szép s eddig leg gondosabban kimélt erdeit bitangjóság módjára kezdték szálalagatni.

Csak a faértékesítő hivatal volt az, amely helyett u. n. fahivatal létesült, a hol a bolsevizmus igazi hívei intézték a faellátás ügyeit — teljesen siker nélkül. Erdőtiszt ebben a hivatalban nem működött.

Szűkre szabott helyünk nem engedi, hogy a közelmúlt szomorú időszejének történetével most részletesebben foglalkozzunk. Elmúlt s most minden erőnkkel nem annyira a múlton való szemlélődésnek, mint inkább káros gazdasági következményeinek elhárítására, az ország újjáépítésére kell fordítanunk. Nagy, igen nagy feladatok előtt áll ebben a tekintetben a magyar erdészet is, de nem kétlünk benne, hogy azzal a szívós életerővel, amelyet eddig tanusított — a jövő feladatainak is meg fog felelni!

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK. *)

I.

Meghívó

az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésére.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1920. évi január hó 9-én (péntek) d. u. 4 órakor Budapesten, saját helyiségeiben (V., Alkotmány-u. 6. sz.) rendes közgyűlést tart a következő tárgyszorozattal:

1. Jelentés a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.

2. Javaslat az egyesületnek és lapkiadványainak fenntartása érdekében 1920-ra kivetendő tagsági pótdíjakra nézve.

3. 16 választmányi tag választása, és pedig 15 négy év, 1 két év tartamára.

Az igazgató-választmányból az alapszabályok értelmében kilépnek, de újból választhatók: Balás Sándor, Bittner Gusztáv, Csupor István, Eránosz A. János, Játkói Géza, Karsai Károly, Kiss Ferencz, Krippel Móricz, Muzsnay Géza, Szabó József, Temesváry Béla, Térfi Béla, Ulreich Gyula, Wellibil Károly. Két hely elhalálózás folytán üresedett meg.

4. Jelentés az 1918. évi számadásokról és az 1920. évi költségvetésről.

5. Jelentés a Deák Ferencz-alapítvány kamataiból kiírt pályázatokról.

6. Indítvány a jövő évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.

7. Egyéb indítványok. (Ezek az alapszabályok szerint legkésőbb 24 órával a közgyűlés előtt nyújtandók be az elnökségnél.)

Felkérjük az Országos Erdészeti Egyesület igen tisztelt tagjait, hogy a közgyűlésen minél számosabban jelenjenek meg.

*Az Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.*

*) Jelen rovatban a nyomdai árák nagy emelkedése és az Erdészeti Lapok rendelkezésére álló papírkészlet csekélysége következtében a választmányi és közgyűlések jegyzőkönyveit az eddigi eljárástól eltérően egyelőre csak kivonatban közölhetjük.

II.

Kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának üléseiről
felvett jegyzőkönyvekből.

I. 1919. márczius hó 17-én.

Báró *Tallián* Béla elnök üdvözli Horváth Sándor alelnököt, Kaán Károly, Kacsanovszky József és Térfi Béla választmányi tagokat helyettes államtitkárrá történt kineveztetésük alkalmából.

Titkár bejelenti, hogy egyik, nevét nyilvánosságra hozni nem óhajtó egyesületi tag „*Goldmann Henrik tanulmányuti jutalomdíj alapítvány*” czímen 100.000 K hadikölcsönkötvényt tett le s annak kezelését az Országos Erdészeti Egyesületre bizta. Az alapítvány célja az, hogy oly szakembereknek, akik a hazai erdőgazdaság, faipar és fakereskedelem terén működnek, alkalmat szolgáltatson arra, hogy tanulmányutakat tehessenek. A választmány köszönettel fogadta az új alapítványt s az alapítólevél ügyében az alapítóval érintkezésbe lép.

Titkár bejelenti, hogy az állandó bizottság magát: Beyer Jenő, Czillinger János, Lessenyi Ferencz, Lipcsey László, Medveczky Ernő, Papp Béla és Sándor Jenő tagtársakkal egészítette ki.

Az állandó bizottságra vonatkozó alapszabálytervezet Eránosz A. János módosításában, egy pont kivételével, amely újabb tárgyalás végett az állandó bizottságnak adatott vissza, elfogadtatott.

A titkár részletesen beszámol az állandó bizottságnak sokoldalú tevékenységéről, amely főként az akkor özönével készülő „néptörvények”-ben igyekezett az erdőgazdaság érdekeit megvédeni.

A választmány azután az erdészet részéről a kisajátítások ügyében támasztható kívánságokkal foglalkozott és Kaán Károly indítványára elhatározta, hogy az állandó kisajátítás jogát csakis a jóváhagyott üzemterv szerint kezelt erdőbirtokok részére tartja megadhatónak.

II. 1919. április 28-án (rendkívüli ülés).

Az igazgató-választmány a kényszernek engedve, a tanácsköztársaság földmivelésügyi népbiztosságának 1919. évi H. 95. sz.

határozatát, amelylyel az Országos Erdészeti Egyesület feloszlattatott és egyszersmint felhivatott, hogy helyiségét a Magyarországi Közalkalmazottak Szövetsége Erdészeti Szakosztályának adja át, tudomásul veszi, s megállapítja, hogy az egyesületi székházban levő hivatalos helyiségeknek átadása az említett Erdészeti Szakosztály részére már meg is történt.

Mivel pedig az említett határozat folytán sem maga az Egyesület, sem az Egyesületnek vezetősége tovább nem működhetik, az Egyesület vagyonát nem kezelheti, s rendeltetésére nem használhatja, az igazgató-választmány arra kéri a Magyarországi Közalkalmazottak Szövetségének Erdészeti Szakosztályát, hogy az átadás-átvételnek jegyzőkönyvbe foglalása mellett az Egyesület egyéb értékeit is, nevezetesen pénz- és értékpapírkészleteit, leltárilag kezelt ingóságait a könyvtárral együtt és az ezekre vonatkozó számadásokat, másrészt az Egyesület által kezelt különféle czélu alapítványokat s az ezekre vonatkozó számadásokat is, vegye őrizetébe és rendeltetésszerű kezelésébe, ameddig mindezekre nézve intézkedés nem történik.

III. 1919. szeptember 7-én.

Napirend előtt Csik Imre választmányi tag meleg szavakkal üdvözli az elnököt abból az alkalomból, hogy a proletárdiktatura alatt elszenvedett fogságból kiszabadulva, az egyesület vezetését ismét átvehette.

Elnök köszönetet mond és a magyar haza mai szomorú helyzetében kitartásra és csüggedés nélküli munkára kéri fel a tagokat.

Almásy Andor és Gesztes Lajos választmányi tagok elhunytá feletti mély sajnálkozását a választmány jegyzőkönyvbe iktatja.

A titkár elentést tesz arról, hogy az egyesület vagyonát a Közalkalmazottak Szövetségének Erdészeti Csoportjától hiány nélkül visszavette.

Az igazgató-választmány a tanácskormány alatt történeteknek az egyesület és az erdészet története szempontjából való részletes leírására Arató Gyula, Balogh Ernő és Biró Zoltán választmányi tagokat kéri fel, továbbá az elnök indítványára Csik Imre elnöklete alatt Csupor István és Vuk Gyula választmányi tagokból

igazoló-bizottságot alakít, hogy amennyiben netalán egyes tagok ellen a tanácskormány idején tanusított magatartásuk miatt panasz tétetnék, azok ügyét megvizsgálja, nekik az igazolásra módot nyújtson s ennek alapján javaslatot tegyen.

Az igazgató-választmány a titkárt felhatalmazza, hogy a rendes bevételekből nem fedezhető elkerülhetetlen kiadásokat a letéti számadások terhére utalványozhassa. Az egyik segédtitkári állást a választmány január 1-ére felmondja s az üresedésben lévő egyik irnoki állást nem tölti be.

Az egyesület jövőbeli feladataira nézve a választmány megállapítja, hogy az ország határainak ismerete nélkül azok határozottan nem körvonalozhatók. A szükséges statisztikai előmunkálatok a földművelésügyi minisztériumban elvégeztettek.

III.

Felhívás.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya f. évi szeptember hó 7-én tartott ülésében elhatározta, hogy azon egyesületi tagok ellen, akik a proletárdiktatura alatt netalán hazafiatlan viselkedést tanusítottak, kiküldött bizottság útján igazoló eljárást indít. Felkérjük ennél fogva tagjainkat, hogy ily irányu tapasztalataikat és értesüléseiket az egyesülettel 1920. évi január 15-ig közölni sziveskedjenek.

Budapest, 1919. november hóban.

*Az Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.*

KÜLÖNFÉLÉK.

Az erdő- és faügyek kormánybiztosa. *Kaán* Károly h. államtitkárt a minisztertanács az erdő- és faügyek országos kormánybiztosává nevezte ki. Ezzel az erdészeti főosztályoknak államtitkári hatáskörrel való vezetésén kívül újabb, a mai viszonyok

között különösen súlyos feladat hárult Kaán Károlyra, aki a jelzett ügyekben igen széles hatáskörrel van felruházva. Adja a Gondviselés, hogy kiváló szaktudásának és erélyének sikerüljön az országot a mai nagy fa- és tüzelőanyagszükségen átsegíteni!

Személyi hírek. A minisztertanács *Térfi* Béla h. államtitkárt a gabonagyűjtés országos kormánybiztosává nevezte ki. Szaktársunk, akit, sajnos, már évek óta nélkülözünk az erdészeti adminisztráció terén, ezzel különleges működési körében újabb fontos feladatot nyert.

A földmivvelésügyi miniszter *Kaán* Károly helyettes államtitkárt az erdészeti államvizsgáló bizottság elnökévé nevezte ki.

Füzy Zoltán erdőtanácsos saját kérelmére ideiglenes nyugalomba helyeztetett.

Halálozások. Lapunk szünetelése alatt a halál számos áldozatot szedett az Országos Erdészeti Egyesület tagjai sorából. Alább adjuk azon halálozási hírek sorát, amelyekről tudomást szereztünk.

Szentannai *Almásy* Andor ny. erdőigazgató, az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának hosszú éveken át tagja, f. évi augusztus hóban 78 éves korában Budapesten hunyt el. 1841. évi augusztus 11-én született Selmecezbányán s 1862-ben végezte ugyanott az erdészeti akadémiát. Rövid ideig tartó magán-szolgálat után 1866-ban lépett állami szolgálatba. 1869-ben a selmecezbányai főbányagrófi hivatalnál fogalmazó, 1871. októbertől Beszterczebányán erdőmester. Innen került 1881-ben a zsarnóczai erdőhivatal élére, de csakhamar meghívást nyert a földmivvelésügyi minisztérium erdészeti főosztályába, ahol 1882-ben főerdőmesterré neveztetett ki. Itt szolgált 1897-ig, amidőn a sóvári erdőhivatal, majd 1901-ben a lugosi erdőigazgatóság élére került, 1908-ban vonult mint erdőigazgató nyugdíjba, de mint nyugdíjas sem pihent, hanem az erdészeti főosztályban továbbra is szolgált a szakmáját.

Nagyszorgalmu, érdemes tagja volt a magyar erdőtiszti karnak, tevékeny munkása a magyar erdészet első megszervezésének.

Gesztes Lajos, az egri érseki uradalom erdőtanácsosa, a Borsod-Gömör-Hevesmegyei Erdészeti Egyesület elnöke, f. é. június hó 4-én Felsőtárkányban hunyt el életének 63. évében.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek szintén hosszú idő óta választmányi tagja, aki mint ilyen s mint az első vidéki erdészeti egyesület elnöke társadalmi mozgalmunkban élénk részt vett. Mint erdőgazdának különösen a gondjaira bízott hegyvidéki tölgyesek természetes felújítása körül voltak szép sikerei. Időelőtti halála fájdalmas vesztesége a magyar erdészetnek.

Sipeki *Balás* Vincze nyug. m. kir. főerdőmester, a Ferencz-József-rend lovagja, az apatini erdőhivatal volt főnöke, hosszú munkás élet után f. é. november hó 20-án életének 83. évében Apatinbán jobblétre szenderült. Az Országos Erdészeti Egyesület benne régi alapító és egykori buzgó választmányi tagját gyászolja.

Bársony József állami erdőmérnök több évi szibériai hadifogság után hazájába visszatérve, Zsarnóczán hunyt el. Az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagja volt.

Fekete Ferencz ny. m. k. főerdész, később takarékpénztári és téglagyári igazgató, az Orsz. Erdészeti Egyesület alapító tagja, f. é. szept. hó 22-én Tordán hirtelen elhunyt.

Kirinyi Béla erdőtanácsos, földbirtokos, alapító tag, 1919. szept. hó 2-án Csetneken, élete 62. évében elhunyt.

Radó Pál ny. m. k. erdőtanácsos, alapító tag, aug. hó 3-án élete 70 évében Debreczenben jobblétre szenderült.

A magyar erdészet halottjai közé tartozik kisserényi gróf *Serényi* Béla volt földművelésügyi miniszter is, aki f. é. október hó 15-én Budapesten 53 éves korában hunyt el. Mint földművelésügyi miniszter különös érzéssel birt az erdőgazdaság érdekei iránt s különösen a kincstári erdők házi kezelésbe vétele és beruházásokkal való felszerelése, nemkülönben a kopárerdősisítés erélyes megindítása körül vannak érdemei, amelyekről a magyar erdészet története mindenkoron hálával fog megemlékezni, ha azok gyakorlati érvényesülését a gyászos végű háboru félbe is szakította.

Béke hamvaikra!

Uj ügybeosztás az erdészeti főosztályokban. A földművelésügyi minisztériumban értesülésünk szerint uj ügybeosztás lépett életbe, melynek az erdészetre vonatkozó részét alábbiakban ismer-tetjük:

I/A. főosztály, főnök *Péché* Kálmán min. tan.;

1. ügyosztály: erdőrendészet: ügyosztályvezető *Rochlitz* Dezső min. tanácsos;

2. ügyosztály: erdőgazdasági politika és statisztika, vezető: *Héjas* Kálmán min. tan.;

3. ügyosztály: kopárok ügye, vezető: *Rappensberger* Andor min. tan.;

4. ügyosztály: szakoktatás, kísérletügy és szociális ügyek, vezető: *Arató* Gyula min. tan.;

I/B. főosztály, ideiglenes főnök: *Péché* Kálmán min. tan.; önálló hatáskörrel beosztva: *Schmidt* Károly min. tan.;

1. ügyosztály: személyzeti ügyek, vezető: *Pajer* István min. tan.;

2. ügyosztály: erdőgazdaság, vezető: *Biró* Zoltán főerdőtan.;

3. ügyosztály: kegyuri ügyek, vezető: *Kozma* István min. tan.;

4. ügyosztály: erdőrendezés, vezető: *Kovács* Gábor min. tan.;

5. ügyosztály: építészet, vezető: *Chabada* Géza főerdőtanácsos.

Rövid hiradás az Országos Erdészeti Egyesület tevékenységéről. Addig is, amíg legközelebbi számunkban erre bővebben kiterhetünk, jelezzük, hogy amidőn f. é. szeptember hóban a kormány a megszállott területekről visszaözönlő állami tisztviselők ügyében igen merev álláspontra helyezkedett, az Orsz. Erdészeti Egyesület sietett a legsúlyosabban érintett erdőtisztikar érdekében feliratban és küldöttségileg is közbelépni, aminek következtében a kormány akkor elfoglalt álláspontját lényegesen enyhítette.

Az állandó bizottság határozatából továbbá az egyesület az entente-hatalmak ideküldött képviselőjéhez, Sir George Clark-hoz — az ország más társadalmi érdekképviselőihez hasonlóan — feliratot intézett az igazságos béke érdekében.

Az erdészeti államvizsga 1920. január hó 8-án veszi kezdetét.

Az Erdészeti Zsebnaptár 1920-ra nem jelenik meg. E helyett az Országos Erdészeti Egyesület a nagy számban visszamaradt 1919. évi példányokat árusítja továbbra is, hozzájuk csatolva egy 1920-ra vonatkozó tárczanaptárt. Az így felszerelt naptár ára egységesen 10 K, postai szállítással 11 K.

Az Erdőőr című könyv árát a szerző jogutódja 12 K-ra emelte, postai szállítással 13 K.

Az erdőőri és vadőri szakvizsgák Budapesten, Miskolczon és Szombathelyen 1920. január hó 8-án és az erre következő napokon fognak megtartatni.

Erdőmérnöki és faértékesítő iroda. Dr. *Schultz* Károly okl. erdőmérnök Kíspesten, Teleki-u. 56. sz. a. erdőmérnöki és faértékesítő irodát nyitott, melyre a t. erdőbirtokosság és kartársak figyelmét felhívja, kérve azok szives támogatását.

Az „Erdészeti Lapok“ 1919. évi VII—VIII. füzetének HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 3 korona, álláskeresleti hirdetésekénél 1 korona. Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

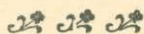
Külön mellékletek 25 gramm súlyig 300 koronáért, azontul 25 grammonként 50 koronával magasabb árért mellékeltetnek.

Pályázati hirdetés. Az egri érsekuralalom egy megüresedett erdőtisztí állásra (gondnokság) pályázatot hirdet. Folyamodványok teljes felszereléssel: Érsek ur ő Excellentiájához czimezve a központi gazdasági hivatal utján adandók be.

Eger, 1919. decz. 15. (1. I. 1) *Egri érsekuralalom.*

Erdőtiszti állást keres megfelelő uradalomban 30 éves róm, kath., nős, erdészeti főiskolai tanulmányait németországi erdészeti akadémián folytatott, az erdészet és vadászat minden ágában megfelelő praxissal rendelkező erdész. Okmányaival komoly reflektálás esetén esetleg megszállott területre is leutazik. Czim a kiadóhivatalban. (2)

Gubesó János, volt fővárosi erdőőr, 30 éves, nős, 1 gyermek atyja, 6 elemi, királyhalmi vadóri tanfolyam, beszél magyarul) tótul, teljesen szolgálatképes hadirokkant, sürgősen állást keres. Czim: Budapest, V., Tisza-u. 3., I. em. 14. ajtó. (3. II. 1.)

Az „Erdészeti Lapok“ 1919. évi VII—VIII. füzetének tartalma:

	Oldal
Beköszöntő	53
Horváth Sándor	55
Visszapillantás	56
EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK:	
I. Közgyűlési meghívó	59
II. Kivonat az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának üléseiről felvett jegyzőkönyvekből	60
III. Felhívás	62
KÜLÖNFÉLÉK. Erdő- és faügyek kormánybiztosa. — Személyi hírek. —	
Halálozások. — Új ügybeosztás az erdészeti főosztályokban. —	
Rövid hírek az Orsz. Erdészeti Egyesület tevékenységéről. — Az	
Erdészeti Zsebnaptár. — Az erdészeti államvizsga. — Az Erdőőr	
ára. — Az erdőőri és vadőri vizsgák. — Erdőmérnöki és	
faértékesítő iroda	
	62
HIRDETÉSEK	I

22 22 22